

„Era un om bogat care se îmbrăca în porfiră și în vison, veselindu-se în toate zilele în chip strălucit. Iar un sărac, anume Lazăr, zăcea înaintea porții lui, plin de bube, poftind să se sature din cele ce cădeau de la masa bogatului; dar și câinii venind, lingeau bubele lui. Și a murit săracul și a fost dus de către îngeri în sânul lui Avraam. A murit și bogatul și a fost înmormântat. Și în iad, ridicându-și ochii, fiind în chinuri, el a văzut de departe pe Avraam și pe Lazăr în sânul lui. Și el, strigând, a zis: **Părinte Avraame, fie-ți milă de mine și trimite pe Lazăr să-și ude vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba, căci mă chinuiesc în această văpaie. Dar Avraam a zis: Fiule, adu-ți aminte că ai primit cele bune ale tale în viața ta, și Lazăr, asemenea, pe cele rele; iar acum aici el se mângâie, iar tu te chinuiești. Și peste toate acestea, între noi și voi s-a întărit prăpastie mare, ca cei care voiesc să treacă de aici la voi să nu poată, nici cei de acolo să treacă la noi. Iar el a zis: Rogu-te, dar, părinte, să-l trimiți în casa tatălui meu, Căci am cinci frați, să le spună lor acestea, ca să nu vină și ei în acest loc de chin. Și i-a zis Avraam: Au pe Moise și pe prooroci; să asculte de ei. Iar el a zis: Nu, părinte Avraam, ci, dacă cineva dintre morți se va duce la ei, se vor pocăi. Și i-a zis Avraam: **Dacă nu ascultă de Moise și de prooroci, nu vor crede nici dacă ar învia cineva dintre morți.”****

(Luca 16, 19-31)

O taină rămâne felul pedepselor din iad. Ele sunt în multe locuri redate că suferințe materiale: foc veșnic, văpaie, plângere și scrâșnirea dinților... Dostoievski spune undeva că **iadul este locul unde nu mai poți iubi și unde nu mai poți fi iubit**. Un loc de adâncă și sfâșietoare tristețe și singurătate. **Cei ce nu iubesc și nu sunt iubiți sunt triști și pe pământ**. Dostoievski nu e departe, deci, de ceea ce ar putea fi iadul! Dar noi să ne amintim astăzi de acel cuvânt al Mântuitorului care condiționează fericirea de milostenie: *„Feriți-vă de cei milostivi, că aceia se vor milui”*. Să fim buni aici, și ne vom întâlni cu bunătate dincolo.

Nu e de ajuns să nu facem rău. Nu avem probe că bogatul din parabolă a făcut vreun rău. Avem doar probe că nu făcuse binele. Aceasta îl duse în iad. **A nu face binele, poate fi în anumite împrejurări un păcat tot atât de mare ca și a face răul**. Poate că aceasta și este marea lecție a Parabolei bogatului nemilostiv și a săracului Lazăr. Să ne imaginăm pe cineva care se înecă și care ne întinde mâna, cerând-o pe a noastră de pe mal. Nu noi l-am aruncat în apă. Nu noi i-am făcut rău dar, indiferenți, nu-i întindem mana și se înecă. Noi suntem vinovați de moartea lui! Pentru că îl puteam salva.

O zicală românească spune: *„Cine pe sărac ajută, pe Dumnezeu împrumută”*. Se găsește cam la fel și în Cartea proverbelor (19, 17), dar e mai frumos spusă în graiul popular românesc. Ți-l faci dator pe Dumnezeu! De aceea profetul Isaia crede că celor milostivi li se vor ierta mulțime de păcate (1, 17-18).

Parabola trebuie să ne țină trează atenția asupra sfârșitului nostru, într-una din cărțile Scripturii se spune: *„Fiule, gândește-te la cele din urmă ale tale, și în veci nu vei greși”*.

N-aș vrea să închei înainte de a mai clarifica totuși o problemă care, mi se pare, ar mai putea lăsa în inimile unora serioase nedumeriri. Dacă în cele din urmă moartea nu mai este moarte, ci viață, de ce totuși lamentațiile sfâșietoare din cartea creștină a Slujbei înmormântării? N-ar trebui să fim, petrecându-i pe morți la groapă, mai senini, dacă nu chiar bucuroși, cum se zice că erau strămoșii noștri, dacii?

Așa ar trebui să fim. Dar moartea e totuși o trecere dintr-o lume în alta, o despărțire veșnică aici. Moartea mută accentul de pe viață de aici pe cea de dincolo. Dar îl mută deocamdată doar pentru cel care pleacă. Și pentru noi, dar numai în parte, numai în raport cu cel plecat. Schimbă cu desăvârșire raporturile dintre cel plecat și cei care rămân. E un sfârșit, oricât ar fi el doar o mutare, doar o trecere. Și acest sfârșit doare!

IPS Antonie Plămădeală

www.crestinortodox.ro/predici

„Bun lucru este să nu-și vândă omul voia lui cea liberă, gândindu-se la câștigul de bani, chiar de i s-ar da foarte mulți. Căci ca visul sunt cele lumești; iar nălucirile bogăției sunt neînsemnate și de scurtă vreme.” Mesajul Sfântului Antonie este că **nu trebuie să ne vindem voia liberă mai ales când facem acest lucru gândindu-ne la câștigul material concretizat de cele mai multe ori în câștig financiar**. Chiar și dacă ar fi foarte mulți bani în joc, sfântul Antonie ne spune că mai bine este să rămânem cu voia noastră liberă și aceasta pentru că **voia noastră liberă nu are preț, nu poate fi contabilizată**, nu i se poate da un echivalent în bani. Ea este dar al lui Dumnezeu și pentru aceasta orice formă de schimb care se finalizează în bani nu poate fi pentru noi decât o pierdere. Cele lumești sunt ca visul, iar bogăția este nălucire. Și nu în senul că lucrurile bune și abundente nu sunt reale, ci în senul că modul în care acestea schimbă viața noastră și o transpun într-o lume a dorinței, ține de falsificarea vieții și a esențialului pe care nu-l vom găsi niciodată în bani. Într-o lume în care fugim mai mult după bani decât după dragoste, în care totul se măsoară în bani chiar și libertatea, **trebuie să fim din ce în ce mai conștienți de costurile reale ale alegerilor noastre** și să știm că atunci când suntem ispitiți să punem în balanță mirajul bogăției cu simplitatea vieții creștine autentice, sfântul Antonie cel Mare ne învață că **nimic nu este mai de preț ca voia noastră liberă, prin care rămânem cu adevărat fii ai lui Dumnezeu.**

Transcriere după www.radiotrinitas.ro/toate/invataturi-patristice, „Despre bani”, 16 octombrie 2013

Marți, 29 octombrie 2013, s-au împlinit **patru ani** de la trecerea la Domnul a arhimandritului Teofil Părăian, „**Monahul bucuriei**”, cum mai era cunoscut, duhovnicul Mănăstirii „Brâncoveanu” de la Sâmbăta de Sus, județul Brașov. Dumnezeu să-l odihnească !

S-a întâlnit odată Ava Alonie cu Ava Agaton: "**Avo, de ce trebuie să ne grijim mai tare, de lucrarea cea dinafară sau de paza cea dinlăuntru?**" Si i-a zis: "Lucrarea cea dinafară, adică postul, milostenia, portul, barba, fusta, uniforma, vorba, sunt frunza. Si Mântuitorul, în marțea cea mare, a blestemat smochinul acela în care a găsit numai frunze: De acum să nu se mai facă în tine roadă în veac". Apoi zice Ava Alonie: "**Arătat este că toată osteneala noastră este pentru paza cea dinlăuntru. Pentru credința cea dreaptă în Dumnezeu, pentru smerenie, pentru dragoste, pentru înfrânare, pentru dreapta socoteală și celelalte fapte bune, care sunt roade ale dragostei**". (Pateric)

8 noiembrie - Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil este prăznuit pe 8 noiembrie. Sfinții Mihail și Gavriil sunt cei care duc la îndeplinire porunca milei și a dreptății lui Dumnezeu.

Sfântul Arhanghel Mihail este reprezentat în iconografie în haine de ostaș, având în mână o sabie de foc. Este rânduit de Dumnezeu ca dreptatea Sa să biruiască în istoria mântuirii. El este cel care, în momentul căderii unor îngeri a strigat: "**Să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte!**", restabilind ordinea. Potrivit Tradiției, la judecata de la sfârșitul chipului acestei lumi, morții vor învia la glasul trâmbiței sale.

Sfântul Arhanghel Gavriil este purtătorul veștii milei dumnezeiești față de oameni. El a vestit că Fiul lui Dumnezeu Se va intrupa din Fecioara Maria pentru mântuirea neamului omenesc.

În icoane apare în veșminte sacerdotale, purtând în mână ori un crin, semnul vestii celei bune, ori o sferă cu însemnele lui Hristos, arătând că el este mesagerul mântuirii umanității. www.crestinortodox.ro

Pilde ortodoxe - Lasă pe Dumnezeu să judece

Într-o zi, a venit la o sfântă mănăstire, Isac Tebeul, care locuia departe, în pustia Tebaidei, și aflând că un ucenic păcătuse de mai multe ori, l-a osândit. După judecată s-a întors în sihăstria sa. Când s-a apropiat de chilie, a văzut cu uimire cum înaintea ușii sta un tânăr, strălucitor ca soarele, cu o sabie în mână. - **Cine ești** – a întrebat bătrânul – și ce poțestești de la mine? - Sunt Arhanghelul Mihail, a răspuns tânărul. Nu te las să intri înăuntru. - Din ce pricină, Mărite Arhanghel? Și a răspuns îngerul: - **Dumnezeu m-a trimis aici, zicând: Întreabă-l pe Isac ce poruncește să fac cu fratele lui pe care l-a judecat și l-a osândit?** Bătrânul s-a rușinat îndată și, căindu-se, a zis: - **Am greșit, iartă-mă!** Îngerul a răspuns: - **Scoală-te, Dumnezeu te-a iertat. Păzește-te, de acum înainte, să nu judeci pe cineva mai înainte de a-l fi judecat Dumnezeu.**

Ce aprigi suntem când judecăm pe alții și cu câtă iușeală suntem gata. să osândim și să dăm verdicte! De-am fi mai aspri cu noi înșine și blânzi și înțeleghători cu ceilalți!

În fiecare an, pe **9 noiembrie**, creștinii îl sărbătoresc pe **Sfântul Nectarie Taumaturgul**. Acest sfânt s-a născut pe 1 octombrie 1846, în Silivria, un orasel situat în provincia Tracia din nordul Greciei. La botez a primit numele de Anastasie.

A trecut la cele veșnice pe 8 noiembrie 1920, după ce a îndurat timp de un an și jumătate chinurile cancerului. Deși moare din cauza cancerului, el este **grabnic vindecător de cancer** și de alte boli grave.

Printr-o întâmplare minunată, trupul său este descoperit neputrezit și izvorând mir. La 3 septembrie 1953, sfintele sale moaște au fost scoase din mormânt și așezate în biserica mănăstirii din Eghina, pentru cinstire și binecuvântare. Canonizarea sa a avut loc în 1961, cu zi de prăznuire pe 9 noiembrie. www.crestinortodox.ro

Tema catehezei din 3 noiembrie 2013 - Viața în Hristos ne sfințește existența

INVITAȚIE:

Vineri, 8 noiembrie 2013 sunteți invitați să participați la hramul bisericii Mărțișor "Sf.Arhangheli Mihail și Gavriil", la care așteptăm oaspeți.

Programul săptămânii 3 noiembrie – 10 noiembrie 2013

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	03 noiembrie	8 - 12 - Sf.Liturghie (Bogatul nemilostiv) - Pr. Dragoș
Duminică	03 noiembrie	17 - 19 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr. Dragoș
Luni	04 noiembrie	17 - 19 - Acatistul Sf.Arhangheli Mihail și Gavriil - Pr. Dragoș
Miercuri	06 noiembrie	9 - 11 - Sfințirea mică a apei - Pr. Dragoș
Joi	07 noiembrie	17 - 19 - Vecernia, acatistul Sf.Arhangheli și Litia - Pr. Dragoș
Vineri	08 noiembrie	9 - 11 - Sf.Liturghie (Soborul Sf.Arhangheli Mihail și Gavriil) - Pr. Dragoș
Sâmbătă	09 noiembrie	8 - 11 - Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr. Dragoș
Sâmbătă	09 noiembrie	17 - 21 - Vecernia Duminicii a 25-a după Rusalii - Pr. Ticu
Duminică	10 noiembrie	8 - 12 - Sf.Liturghie (Pilda samarineanului milostiv) - Pr. Ticu
Duminică	03 noiembrie	17 - 19 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr. Dragoș